

и дебелитъ тукъ дървета. Отъ срѣщанитѣ до това врѣме тукъ чакали, днесъ и поменъ нѣма, а сж ограничени и то на изчезване, само въ Странджа.¹⁾ Днесъ еднички остатъци отъ горитѣ по тия мѣста сж въ малката и подмладена тѣй нарѣчена Х.-Анастасова Курия, подновената и още млада по хълмоветѣ между Гергювицъ, Бършанъ и развалинитѣ на селото Гючмя. Х.-Димитрова курия, разреденитѣ до нея дебели и вѣковни джбови дървета и храсталакътъ по тѣй нарѣчения Алѣскуповски Баиръ, по пѣтя за Ямболъ.²⁾ Казаното за прѣдишната гориста обраслость на по-голѣмата частъ отъ днешнитѣ сливенски Крастави Полета още повече се отнася за баиритѣ надъ самия Сливенъ, а именно най-близкитѣ: Бармукъ и Гаговицъ, по политѣ на които е и днешниятъ градъ. По склоноветѣ на първия сж течели потоци, които сж карали нѣколко бари въ квартала Кумлукъ. Вече самото име Кумлукъ (пѣсѣчливо мѣсто), сочи на голѣмитѣ бармушки селове (пороища), слѣдъ изсичането на бармушката гора.³⁾ Че тукъ е имало бари, които сж сжществували късно слѣдъ първитѣ зидове на новия Сливенъ, се види не само отъ прѣданието, но и отъ самото име на издигация се надъ тѣхъ върхъ — Бармукъ, което произхожда отъ бара. Тѣй че, като еднички и за-помнени паметници всрѣдъ раслата върху мѣстото на новия Сливенъ гора и прѣди заправянето на централния Сливенъ, сж били Свинския Кладенецъ и каменното здание, днесъ нарѣчено Дебой. Отъ даннитѣ, че е имало единъ малкъ кржгъ отъ изсѣчено пространство около тоя кладенецъ, служащъ за харманъ, гѣмно, се види, че поне послѣдното е било дѣло на новитѣ сливенци при заправянето на централния Сливенъ, а възможно е и самиятъ кладенецъ да не е сжществувалъ, освѣнъ слѣдъ издигането на каменното здание Дебой, което е малко по-долу отъ него. За началото

¹⁾ На една реклама отъ австрийското изложение въ Лондонъ се четѣше, че „Далмация е едничката страна въ Европа, дѣто се вѣдѣли чакали“!

²⁾ Името на тоя срѣдногорски баиръ напомня името Алекси. Нека си припомнимъ, че Идризи споменава за Анексиболъ слѣдъ Сливенъ, което както загатнахъ, ще е Алексиуполисъ, врѣменно дадено име на Ямболъ прѣзъ врѣмето на византийското робство отъ императора Алекси I Комненъ (1081—1118 г.).

³⁾ Ср. тур. пословица: селъ гидеръ кумъ калъръ.